

11 de setembre de 2019

Diada Nacional de Catalunya

Avui commemorem, com cada 11 de setembre, els fets del 1714. Uns fets que van molt més enllà d'una simple batalla i que han quedat fixats en la memòria col·lectiva per l'enorme fermesa d'un poble que va defensar la seva dignitat i la seva llibertat durant el setge de Barcelona. És aquell triomf, el que celebrem avui, el triomf de la voluntat ciutadana de mantenir vius uns sentiments comuns, una cultura compartida, una llengua com a vehicle d'expressió volgudament defensada durant llargues èpoques de prohibició.

Aquest 11 de setembre, com cada Diada, ens enorgullim d'un esperit de pertinença, d'una voluntat col·lectiva de posar els trets comuns que ens uneixen per sobre dels elements diferenciadors que ens individualitzen. No volem posar en relleu allò en què no estem d'acord, sinó mostrar que som un nosaltres compartit.

Som sabadellencs i sabadellenques, de tots els àmbits, de tots els colors, de tots els orígens, de totes les ideologies i pensaments, que compartim un espai físic, la ciutat que estimem. I compartim també una convivència fraternal que fem dia a dia, quan caminem apressats pels carrers de Sabadell o quan passegem amb calma per espais verds, com el parc de Catalunya, que acull l'acte institucional de la Diada del 2019. El parc de Catalunya no és un parc qualsevol, és el resultat d'una llarga lluita veïnal. És també la metàfora perfecta que quan els sabadellencs i sabadellenques ens impliquem en la defensa d'un ideal, el somni es converteix en realitat.

Avui volem reafirmar el nostre desig de treballar plegats per fer realitat una Catalunya més integradora, més justa i més solidària. Compartim les paraules del president Macià del 1932. "Parlament de Catalunya: obre't de bat a bat als afanys i a les aspiracions, a les il·lusions dels catalans tots i a les seves aspiracions pures. Però en un sentit generós i en un sentit ple d'amor".

Continuem endavant per gaudir, cadascú des del seu pensament, de la societat igualitària que hem construït entre tots i totes i que volem continuar construint.

Un desig expressat pels molts sabadellencs que ens han precedit, com ho va fer Pere Quart a *Primavera nova*, una sardana que va escriure el 1947 i que comença així.

Primavera nova

Per damunt les muntanyes

I de les mars a través

Sigui la cançó nostra

Com un esbart d'ocells.

Arribarà a les platges

On es fa d'or el sol,

Davallarà a la terra

Que un dia ens fou bressol.

La nostra riquesa és la nostra gent, la nostra diversitat, la nostra força.

Per la pau dels pobles, per la justícia, per la llibertat, per la democràcia.

Visca Sabadell i Visca Catalunya!